

1029**USTAWA**

z dnia 22 maja 2003 r.

o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej oraz ustawy zmieniającej ustawę o zawodach pielęgniarki i położnej

Art. 1. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2001 r. Nr 57, poz. 602 i Nr 89, poz. 969) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Udzielanie świadczeń, o których mowa w ust. 1, położna wykonuje przede wszystkim przez:

- 1) prowadzenie działalności edukacyjno-zdrowotnej w zakresie przygotowania do życia w rodzinie, metod planowania rodziny oraz ochrony macierzyństwa i ojcostwa,
- 2) rozpoznawanie ciąży i sprawowanie opieki nad kobietą w przebiegu ciąży fizjologicznej oraz przeprowadzanie badań niezbędnych w monitorowaniu ciąży fizjologicznej,
- 3) kierowanie na badania konieczne do jak najwcześniejszego rozpoznania ciąży wysokiego ryzyka,
- 4) prowadzenie porodu fizjologicznego oraz monitorowanie płodu z wykorzystaniem aparatury medycznej,
- 5) przyjmowanie porodu siłami natury wraz z nacięciem i szyciem naciętego krocza,
- 6) podejmowanie koniecznych działań w sytuacjach nagłych, do czasu przybycia lekarza, w tym przyjęcie porodu z położenia miednicowego oraz ręczne wydobywanie łożyska,
- 7) sprawowanie opieki nad matką i monitorowanie przebiegu okresu poporodowego,
- 8) badanie noworodków i opiekę nad nimi,
- 9) realizację zleceń lekarskich w procesie diagnostyki, leczenia i rehabilitacji,
- 10) samodzielne udzielanie w określonym zakresie świadczeń zapobiegawczych, diagnostycznych, leczniczych i rehabilitacyjnych,
- 11) profilaktykę chorób kobiecych i patologii położniczych.”;

2) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych oraz Naczelnej Rady Lekarskiej, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaj i zakres świadczeń, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 5 i art. 5 ust. 2 pkt 10, udzielanych przez pielęgniarkę albo położną samodzielnie bez zlecenia lekarskiego, uwzględniając w szczególności: rodzaj świadczeń, do udzielania których wymagane są dodatkowe kwalifikacje uzyskane w toku kształcenia podyplomowego,

wraz z określeniem tych kwalifikacji, rodzaje materiałów pobieranych do celów diagnostycznych, wykaz badań diagnostycznych do przeprowadzania oraz wykaz leków, do podawania których samodzielnie bez zlecenia lekarskiego jest uprawniona pielęgniarka i położna.”;

3) w art. 7:

a) w ust. 2:

- uchyla się pkt 2,
- w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) studiów magisterskich jednolitych lub uzupełniających lub”,

b) w ust. 3:

- uchyla się pkt 2,
- w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) studiów magisterskich jednolitych lub uzupełniających lub”,

c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Studia, o których mowa w ust. 2 pkt 3 lit. b) i w ust. 3 pkt 3 lit. b), trwają co najmniej 6 semestrów i obejmują 4 600 godzin, w tym co najmniej 50 % stanowią zajęcia praktyczne.”;

4) w art. 8:

a) w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) w pkt 3 lit. a) — uzyskuje tytuł zawodowy magistra pielęgniarstwa,

3) w pkt 3 lit. b) — uzyskuje tytuł zawodowy licencjata pielęgniarstwa.”,

b) w ust. 2 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) w pkt 3 lit. a) — uzyskuje tytuł zawodowy magistra położnictwa,

3) w pkt 3 lit. b) — uzyskuje tytuł zawodowy licencjata położnictwa.”;

5) w art. 8c ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Do czasu ponownego uzyskania akredytacji sposób i tryb przeprowadzenia egzaminu dyplomowego ustala minister właściwy do spraw zdrowia, w drodze decyzji administracyjnej, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.”;

6) uchyla się art. 10;

7) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Kształcenie podyplomowe pielęgniarek i położnych

Art. 10b. 1. Pielęgniarka, położna ma obowiązek stałego aktualizowania swojej wiedzy i umiejętności zawodowych oraz prawo do doskonalenia zawodowego w różnych rodzajach kształcenia podyplomowego.

2. Kształcenie podyplomowe powinno zawierać treści programowe zgodne z aktualnym stanem wiedzy medycznej.

Art. 10c. 1. Ustala się następujące rodzaje kształcenia podyplomowego:

- 1) szkolenie specjalizacyjne, zwane dalej „specjalizacją”,
- 2) kursy kwalifikacyjne,
- 3) kursy specjalistyczne,
- 4) kursy doksztalające.

2. Specjalizacja ma na celu uzyskanie przez pielęgniarkę, położną specjalistycznych kwalifikacji w określonej dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia oraz tytułu specjalisty w tej dziedzinie.

3. Kurs kwalifikacyjny ma na celu uzyskanie przez pielęgniarkę, położną specjalistycznych kwalifikacji do udzielania określonych świadczeń zdrowotnych wchodzących w zakres danej dziedziny pielęgniarstwa lub dziedziny mającej zastosowanie w ochronie zdrowia.

4. Kurs specjalistyczny ma na celu uzyskanie przez pielęgniarkę, położną kwalifikacji do wykonywania określonych czynności zawodowych przy udzielaniu świadczeń pielęgnacyjnych, zapobiegawczych, diagnostycznych, leczniczych lub rehabilitacyjnych.

5. Kurs doksztalający ma na celu pogłębienie i aktualizację wiedzy i umiejętności zawodowych pielęgniarki, położnej.

6. Kształcenie podyplomowe może być prowadzone w trybie dziennym, wieczorowym, zaocznym lub mieszanym.

Art. 10d. Organizatorami kształcenia podyplomowego mogą być:

- 1) jednostki organizacyjne uprawnione na podstawie odrębnych przepisów do prowadzenia kształcenia podyplomowego, w szczególności: medyczne szkoły wyższe, szkoły prowadzące działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, medyczne jednostki badawczo-rozwojowe,
- 2) osoby fizyczne, jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi i oso-

by prawne, które uzyskały zezwolenie okręgowej rady pielęgniarek i położnych, właściwej dla miejsca prowadzenia kształcenia podyplomowego, na prowadzenie kształcenia podyplomowego.

Art. 10e. 1. Kształcenie podyplomowe jest prowadzone na podstawie programów kształcenia sporządzanych dla danego jego rodzaju i trybu przez organizatora kształcenia podyplomowego, zwanego dalej „organizatorem kształcenia”.

2. Program kształcenia dla specjalizacji, kursu kwalifikacyjnego i kursu specjalistycznego opracowuje się na podstawie ramowego programu kształcenia. Program kształcenia zawiera w szczególności:

- 1) założenia organizacyjno-programowe określające: rodzaj i cel kształcenia, czas jego trwania, sposób organizacji, sposób sprawdzania efektów kształcenia, wykaz umiejętności zawodowych będących przedmiotem kształcenia,
- 2) plan nauczania określający przedmioty lub moduły kształcenia oraz liczbę godzin zajęć teoretycznych i praktycznych,
- 3) programy nauczania poszczególnych przedmiotów lub modułów kształcenia, zawierające:
 - a) wykaz umiejętności wynikowych,
 - b) treści nauczania,
 - c) wskazówki metodyczne,
 - d) wykaz literatury.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, dziedziny pielęgniarstwa oraz dziedziny mające zastosowanie w ochronie zdrowia, w których może być prowadzona specjalizacja i kursy kwalifikacyjne, oraz ramowe programy specjalizacji, uwzględniając w szczególności:

- 1) założenia organizacyjno-programowe,
- 2) plan nauczania określający przedmioty nauczania i liczbę godzin oraz zawierający rozkład zajęć z uwzględnieniem szkolenia praktycznego,
- 3) programy nauczania poszczególnych przedmiotów, zawierające wykaz umiejętności wynikowych i treści nauczania,
- 4) kwalifikacje kadry dydaktycznej.

4. Ramowe programy kursów kwalifikacyjnych i ramowe programy kursów specjalistycznych opracowuje Centrum

Kształcenia Podyplomowego Pielęgniarek i Położnych, zwane dalej „Centrum”, w porozumieniu z Naczelną Radą Pielęgniarek i Położnych. Centrum jest państwową jednostką budżetową podległą ministrowi właściwemu do spraw zdrowia, finansowaną z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia. Ramowy program uwzględnia w szczególności:

- 1) założenia organizacyjno-programowe,
 - 2) plan nauczania, określający przedmioty nauczania i liczbę godzin oraz zawierający rozkład zajęć z uwzględnieniem szkolenia praktycznego,
 - 3) programy nauczania poszczególnych przedmiotów, zawierające wykaz umiejętności wynikowych i treści nauczania,
 - 4) kwalifikacje kadry dydaktycznej.
5. Ramowe programy, o których mowa w ust. 4, Centrum podaje do wiadomości w formie publikacji oraz informacji na stronie internetowej Centrum.

Art. 10f. 1. Organizatorzy kształcenia, o których mowa w art. 10d pkt 1, przed rozpoczęciem kształcenia są obowiązani uzyskać zatwierdzenie programu kształcenia dla danego rodzaju i trybu kształcenia.

2. Program kształcenia zatwierdza dyrektor Centrum, po stwierdzeniu jego zgodności z ramowym programem, a w przypadku kursów dokształcających — zgodności z aktualnym stanem wiedzy w zakresie, którego dotyczy kurs.
3. Zatwierdzenie i odmowa zatwierdzenia programu kształcenia następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 10g. 1. Uzyskanie przez organizatorów kształcenia, o których mowa w art. 10d pkt 2, zezwolenia na prowadzenie kształcenia podyplomowego danego rodzaju i w określonym trybie wymaga spełnienia następujących warunków:

- 1) posiadania programu kształcenia zgodnego z ramowym programem, a w przypadku kursów dokształcających — zgodnego z aktualnym stanem wiedzy w zakresie, którego dotyczy kurs,
- 2) zapewnienia kadry dydaktycznej o kwalifikacjach odpowiednich dla danego rodzaju kształcenia,
- 3) zapewnienia odpowiedniej do realizacji programu kształcenia bazy dydaktycznej, w tym dla szkolenia praktycznego,

4) posiadania wewnętrznego systemu oceny jakości kształcenia, uwzględniającego narzędzia oceny jakości kształcenia oraz metody tej oceny.

2. Zezwolenia na prowadzenie danego rodzaju i trybu kształcenia podyplomowego udziela — w uzgodnieniu z Centrum — na podstawie uchwały okręgowa rada pielęgniarek i położnych właściwa dla miejsca prowadzenia kształcenia, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, w przypadku jednostek organizacyjnych samorządu pielęgniarek i położnych oraz utworzonych przez nie spółek prawa handlowego, w których posiadają one udziały lub akcje, lub innych utworzonych przez nie podmiotów, udziela — w uzgodnieniu z Centrum — na podstawie uchwały Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych.

4. W celu uzgodnienia, o którym mowa w ust. 2 i 3, okręgowa rada pielęgniarek i położnych lub Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych przekazuje do Centrum kopie dokumentów, o których mowa w art. 10h ust. 2 i 3.

5. Zezwolenia na prowadzenie danego rodzaju i trybu kształcenia podyplomowego udziela się na okres od 2 do 5 lat, biorąc pod uwagę rodzaj kształcenia oraz wnioskowany przez organizatora kształcenia okres, na który ubiega się o udzielenie zezwolenia.

6. Kopię zezwolenia, o którym mowa w ust. 2 i 3, okręgowa rada pielęgniarek i położnych lub Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych przesyła do Centrum.

Art. 10h. 1. Organizator kształcenia, o którym mowa w art. 10d pkt 2, w celu uzyskania zezwolenia na prowadzenie kształcenia podyplomowego danego rodzaju i w określonym trybie, składa wniosek do okręgowej rady pielęgniarek i położnych lub Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, nie później niż na 3 miesiące przed planowanym rozpoczęciem kształcenia podyplomowego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy, miejsce jego zamieszkania lub siedzibę,
- 2) określenie formy organizacyjno-prawnej organizatora kształcenia,
- 3) określenie rodzaju i trybu kształcenia podyplomowego oraz dziedziny pielęgniarstwa lub dziedziny mającej zastosowanie w ochronie zdrowia, w której ma być prowadzone kształcenie,

- 4) informację o miejscu prowadzenia kształcenia podyplomowego, z uwzględnieniem miejsca odbywania zajęć teoretycznych i szkolenia praktycznego,
 - 5) zobowiązanie do spełnienia warunków niezbędnych do pełnej realizacji programu kształcenia, w tym zapewnienia kadry dydaktycznej oraz bazy dydaktycznej i warunków organizacyjnych właściwych dla tego programu.
3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:
- 1) zaświadczenie o wpisie do Krajowego Rejestru Sądowego albo zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej,
 - 2) program kształcenia,
 - 3) informację o kadrze dydaktycznej,
 - 4) informację o bazie dydaktycznej,
 - 5) regulamin organizacyjny kształcenia,
 - 6) informację o wewnętrznym systemie monitorowania jakości kształcenia.
4. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o udzielenie zezwolenia na prowadzenie kształcenia podyplomowego, uwzględniając dane określone w ust. 2 i 3.
- Art. 10i. 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia na prowadzenie kształcenia podyplomowego powinien być rozpatrzony w terminie 30 dni od dnia jego złożenia.
2. W razie stwierdzenia braków we wniosku lub nieprawidłowości w programie kształcenia organizator kształcenia jest wzywany do uzupełnienia wniosku lub dokonania zmian w programie kształcenia, w terminie nie krótszym niż 7 dni.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, termin do rozpatrzenia wniosku biegnie od dnia złożenia uzupełnionego wniosku lub poprawionego programu kształcenia.
- Art. 10j. 1. Organizator kształcenia wnosi opłatę za wydanie zezwolenia na prowadzenie kształcenia podyplomowego.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem kosztów związanych z postępowaniem w sprawie wydania zezwolenia oraz rodzaju kształcenia podyplomowego, którego dotyczy zezwolenie.
3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią dochód, wydającej zezwolenie na prowadzenie kształcenia, okręgowej izby pielęgniarek i położnych lub Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych.
- Art. 10k. 1. Cofnięcie zezwolenia na prowadzenie kształcenia podyplomowego następuje w przypadku stwierdzenia:
- 1) nieprawidłowej realizacji programu kształcenia,
 - 2) niezrealizowania programu kształcenia,
 - 3) niewypełnienia zaleceń, o których mowa w art. 10v ust. 12.
2. Okręgowa rada pielęgniarek i położnych lub Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych informuje Centrum o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie kształcenia podyplomowego.
- Art. 10l. 1. Od uchwały okręgowej rady pielęgniarek i położnych lub Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych o odmowie udzielenia zezwolenia na prowadzenie kształcenia podyplomowego lub cofnięciu zezwolenia organizatorowi kształcenia przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw zdrowia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem okręgowej rady pielęgniarek i położnych lub Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, w terminie 30 dni od dnia doręczenia uchwały.
2. Do uchwał okręgowej rady pielęgniarek i położnych lub Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych w sprawie udzielenia zezwolenia, odmowy udzielenia zezwolenia lub jego cofnięcia stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego dotyczące decyzji administracyjnych.
- Art. 10m. 1. Zezwolenie na prowadzenie kształcenia podyplomowego wygasa w przypadku:
- 1) upływu terminu, na który zostało udzielone,
 - 2) zaprzestania prowadzenia kształcenia podyplomowego danego rodzaju i w określonym trybie.
2. Organizator kształcenia niezwłocznie informuje udzielającą zezwolenia okręgową radę pielęgniarek i położnych lub Naczelną Radę Pielęgniarek i Położnych oraz Centrum o zaprzestaniu prowadzenia kształcenia podyplomowego danego rodzaju i w określonym trybie.

- Art. 10n. Zmiana trybu kształcenia lub programu kształcenia, z wyjątkiem zmian polegających na uzupełnieniu programu o aktualne treści nauczania, może być dokonana wyłącznie w trybie i na zasadach określonych dla udzielenia zezwolenia.
- Art. 10o. 1. Organizator kształcenia informuje Centrum o planowanych terminach rozpoczęcia i zakończenia specjalizacji oraz kursów kwalifikacyjnych i kursów specjalistycznych, dwa razy w ciągu roku — do dnia 30 czerwca i do dnia 31 grudnia, na kolejnych sześć miesięcy.
2. Organizator kształcenia, który uzyskał zezwolenie na prowadzenie kształcenia podyplomowego, informuje wydającą zezwolenie okręgową radę pielęgniarek i położnych lub Naczelną Radę Pielęgniarek i Położnych o planowanych terminach rozpoczęcia i zakończenia specjalizacji oraz kursów kwalifikacyjnych i kursów specjalistycznych, dwa razy w ciągu roku — do dnia 30 czerwca i do dnia 31 grudnia, na kolejnych sześć miesięcy.
- Art. 10p. 1. Centrum prowadzi rejestr organizatorów kształcenia, którzy uzyskali zezwolenie na prowadzenie kształcenia podyplomowego lub uzyskali zatwierdzenie programu kształcenia.
2. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1, wpisuje się następujące dane:
- 1) oznaczenie organizatora kształcenia, adres jego zamieszkania lub siedziby,
 - 2) formę organizacyjno-prawną organizatora kształcenia,
 - 3) numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego albo ewidencji działalności gospodarczej,
 - 4) datę wydania zezwolenia oraz okres, na jaki zezwolenie zostało udzielone, albo datę zatwierdzenia programu kształcenia,
 - 5) określenie rodzaju i trybu kształcenia,
 - 6) miejsce prowadzenia kształcenia,
 - 7) planowane terminy rozpoczęcia i zakończenia specjalizacji oraz kursów kwalifikacyjnych i kursów specjalistycznych.
3. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, jest jawny.
4. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, określi, w drodze rozporządzenia, tryb dokonywania wpisów do rejestru, o którym mowa w ust. 1, oraz szczegółowy sposób prowadzenia rejestru, z uwzględnieniem dokumentów stanowiących podstawę wpisu, oraz możliwości prowadzenia rejestru w formie elektronicznej.
- Art. 10r. 1. Pielęgniarka, położna po odbyciu specjalizacji i zdaniu egzaminu państwowego uzyskuje tytuł specjalisty w dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia.
2. Egzamin państwowy, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza odrębnie dla każdej dziedziny pielęgniarstwa lub dziedziny mającej zastosowanie w ochronie zdrowia państwowa komisja egzaminacyjna powołana przez ministra właściwego do spraw zdrowia na wniosek dyrektora Centrum.
3. W skład państwowej komisji egzaminacyjnej wchodzi nie więcej niż 12 osób.
4. Członkom państwowej komisji egzaminacyjnej przysługują:
- 1) wynagrodzenie za przeprowadzenie egzaminu państwowego, o którym mowa w ust. 1, w kwocie nie wyższej niż 1 500 zł, która jest waloryzowana w każdym roku średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem, ustalonym w ustawie budżetowej,
 - 2) zwrot kosztów podróży na warunkach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.
5. Wynagrodzenia członków państwowej komisji egzaminacyjnej oraz zwrot kosztów podróży są finansowane z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia.
6. Obsługę organizacyjną państwowej komisji egzaminacyjnej zapewnia Centrum.
- Art. 10s. 1. Pielęgniarka, położna przystępująca do egzaminu państwowego, o którym mowa w art. 10r ust. 1, jest obowiązana do wniesienia opłaty za ten egzamin.
2. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, z uwzględnieniem kosztów związanych z przeprowadzeniem egzaminu.
3. Opłata, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa.
- Art. 10t. Organizator kształcenia obowiązany jest prowadzić i przechowywać:

- 1) dokumentację przebiegu kształcenia podyplomowego, w tym protokoły przebiegu egzaminów lub innych form zakończenia kształcenia,
- 2) rejestr wydanych zaświadczeń o odbyciu określonego rodzaju kształcenia podyplomowego.

Art. 10u. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, kierując się obowiązkiem zapewnienia właściwej jakości i dostępności kształcenia podyplomowego, z zachowaniem jasnych i obiektywnych kryteriów oceny oraz biorąc pod uwagę koszty związane z przeprowadzeniem egzaminu państwowego, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe warunki i tryb odbywania kształcenia podyplomowego przez pielęgniarki i położne, w tym:
 - a) warunki, jakie musi spełniać pielęgniarka, położna przystępująca do kształcenia podyplomowego,
 - b) tryb postępowania kwalifikacyjnego,
 - c) czas trwania kształcenia,
 - d) warunki ukończenia poszczególnych rodzajów kształcenia,
 - e) wzory dokumentacji przebiegu kształcenia,
- 2) warunki i tryb przeprowadzania egzaminu państwowego, o którym mowa w art. 10r ust. 1, w tym:
 - a) terminy przeprowadzania egzaminu państwowego,
 - b) kwalifikacje członków państwowej komisji egzaminacyjnej,
 - c) wzór dyplomu potwierdzającego uzyskanie tytułu specjalisty,
- 3) wysokość wynagrodzenia członków państwowej komisji egzaminacyjnej, o którym mowa w art. 10r ust. 4.

Art. 10v. 1. Nadzór nad realizacją kształcenia podyplomowego sprawuje minister właściwy do spraw zdrowia.

2. Nadzorowi podlega w szczególności:
 - 1) zgodność realizacji zajęć z programem kształcenia,
 - 2) prawidłowość prowadzonej dokumentacji przebiegu kształcenia,
 - 3) zapewnienie odpowiedniej jakości kształcenia.
3. Nadzór, o którym mowa w ust. 1, wykonywany jest przez pracowników Centrum oraz osoby upoważnione przez ministra właściwego do spraw zdrowia do wykonywania czynności kontrol-

nych, a w szczególności przez krajowych i wojewódzkich konsultantów w dziedzinach pielęgniarstwa i pielęgniarstwa ginekologiczno-położniczego oraz przez przedstawicieli okręgowej rady pielęgniarek i położnych właściwej dla miejsca prowadzenia kształcenia.

4. Osoby, o których mowa w ust. 3, wykonując czynności kontrolne, za okazaniem upoważnienia, mają prawo:

- 1) wstępu do pomieszczeń dydaktycznych,
- 2) udziału w zajęciach w charakterze obserwatora,
- 3) wglądu do prowadzonej przez organizatora kształcenia dokumentacji przebiegu kształcenia,
- 4) żądania od organizatora kształcenia ustnych i pisemnych wyjaśnień,
- 5) badania opinii uczestników kształcenia i kadry dydaktycznej,
- 6) udziału w egzaminie końcowym w charakterze obserwatora, z wyjątkiem egzaminu państwowego, o którym mowa w art. 10r ust. 1.

5. Z przeprowadzonych czynności kontrolnych sporządza się protokół, który powinien zawierać:

- 1) nazwę i adres siedziby organizatora kształcenia,
- 2) miejsce odbywania kształcenia,
- 3) datę rozpoczęcia i zakończenia czynności kontrolnych,
- 4) imiona i nazwiska osób wykonujących te czynności,
- 5) opis stanu faktycznego,
- 6) stwierdzone nieprawidłowości,
- 7) wnioski osób wykonujących czynności kontrolne,
- 8) datę i miejsce sporządzenia protokołu,
- 9) informację o braku zastrzeżeń albo informację o odmowie podpisania protokołu przez organizatora kształcenia oraz o przyczynie tej odmowy.

6. Protokół podpisują osoby wykonujące czynności kontrolne oraz organizator kształcenia.

7. Jeżeli po sporządzeniu protokołu, a przed jego podpisaniem, organizator kształcenia zgłosi umotywowane zastrzeżenia co do faktów stwierdzonych w trakcie kontroli i opisanych w protokole, osoby wykonujące czynności kontrolne są obowiązane zbadać dodatkowo te fakty i uzupełnić protokół.

8. Odmowa podpisania protokołu przez organizatora kształcenia nie stanowi przeszkody do podpisania protokołu przez osoby wykonujące czynności kontrolne.
9. Jeden egzemplarz protokołu przekazuje się organizatorowi kształcenia.
10. Osoby wykonujące czynności kontrolne są obowiązane do zachowania w tajemnicy informacji na temat organizacji i prowadzenia kształcenia podyplomowego oraz wyników prowadzonego postępowania.
11. Organizator kształcenia, w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu, ma prawo do wniesienia zastrzeżeń co do sposobu przeprowadzenia czynności kontrolnych oraz ustaleń zawartych w protokole.
12. Na podstawie ustaleń zawartych w protokole minister właściwy do spraw zdrowia wydaje organizatorowi kształcenia zalecenia pokontrolne, mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, i określa termin ich realizacji.

Art. 10w. 1. Specjalizacja jest finansowana ze środków publicznych przeznaczonych na ten cel w budżecie państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw zdrowia, w ramach posiadanych środków i ustalonych limitów miejsc szkoleniowych dla pielęgniarek, położnych, które mogą co roku rozpocząć specjalizację finansowaną z tych środków.

2. Limity miejsc szkoleniowych, o których mowa w ust. 1, oraz kwotę dofinansowania jednego miejsca szkoleniowego w danym roku określa minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, i ogłasza w formie obwieszczenia w dzienniku urzędowym ministra właściwego do spraw zdrowia, w terminie do dnia 15 grudnia na rok następny, uwzględniając w szczególności zapotrzebowanie na specjalistów z poszczególnych dziedzin pielęgniarstwa i dziedzin mających zastosowanie w ochronie zdrowia.
3. Wyboru organizatora kształcenia prowadzącego specjalizację finansowaną ze środków publicznych dokonuje minister właściwy do spraw zdrowia, stosując przepisy ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 664, Nr 113, poz. 984 i Nr 197, poz. 1661 oraz z 2003 r. Nr 2, poz. 16).
4. Przepisy ust. 1—3 nie ograniczają możliwości odbywania specjalizacji poza li-

mitem miejsc szkoleniowych, o których mowa w ust. 1, finansowanych ze środków publicznych.

- Art. 10x. 1. Minister właściwy do spraw zdrowia uznaje tytuł specjalisty uzyskany przez pielęgniarkę, położną w państwach członkowskich Unii Europejskiej za równoważny tytułowi specjalisty w określonej dziedzinie pielęgniarstwa albo dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia w Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zakres programu kształcenia odbytego w państwach członkowskich Unii Europejskiej odpowiada zakresowi programu kształcenia wymaganemu do uzyskania tytułu specjalisty w Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Jeżeli zakres programu kształcenia odbytego w państwach członkowskich Unii Europejskiej nie odpowiada zakresowi programu kształcenia wymaganemu do uzyskania tytułu specjalisty w danej dziedzinie pielęgniarstwa albo dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia w Rzeczypospolitej Polskiej, minister właściwy do spraw zdrowia może uznać tytuł specjalisty uzyskany w państwach członkowskich Unii Europejskiej za równoważny tytułowi specjalisty w danej dziedzinie pielęgniarstwa albo dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia w Rzeczypospolitej Polskiej, uwzględniając posiadane przez pielęgniarkę, położną kwalifikacje zawodowe i doświadczenie zawodowe oraz po przeprowadzeniu testu sprawdzającego umiejętności lub odbyciu stażu adaptacyjnego.
 3. Staż adaptacyjny, o którym mowa w ust. 2, obejmuje wykonywanie czynności zawodowych pod nadzorem pielęgniarki, położnej posiadającej tytuł specjalisty w danej dziedzinie pielęgniarstwa albo dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia.
 4. Jeżeli dla tytułu specjalisty uzyskanego w państwach członkowskich Unii Europejskiej brak jest odpowiednika w Rzeczypospolitej Polskiej, minister właściwy do spraw zdrowia może uznać tytuł specjalisty uzyskany w państwach członkowskich Unii Europejskiej za równoważny tytułowi specjalisty w pokrewnej dziedzinie pielęgniarstwa albo dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia w Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zakres programu kształcenia odbytego w państwach członkowskich Unii Europejskiej odpowiada w 70 % zakresowi programu kształcenia wymaganemu do uzyskania tytułu specjalisty w Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Jeżeli dla tytułu specjalisty uzyskanego w państwach członkowskich Unii Europejskiej brak jest odpowiednika w Rzeczypospolitej Polskiej, a program kształcenia odbytego w państwach członkowskich Unii Europejskiej odpowiada w zakresie od 40 % do 70 % zakresowi programu kształcenia wymaganemu do uzyskania tytułu specjalisty w określonej dziedzinie pielęgniarstwa albo dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia w Rzeczypospolitej Polskiej, minister właściwy do spraw zdrowia może uznać tytuł specjalisty uzyskany w państwach członkowskich Unii Europejskiej za równoważny tytułowi specjalisty w określonej dziedzinie pielęgniarstwa albo w dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia w Rzeczypospolitej Polskiej po odbyciu przez pielęgniarkę, położną szkolenia uzupełniającego w zakresie programu tej specjalizacji.
6. Uznanie tytułu specjalisty uzyskanego w państwach członkowskich Unii Europejskiej za równoważny tytułowi specjalisty w określonej dziedzinie pielęgniarstwa albo dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia w Rzeczypospolitej Polskiej oraz odmowa uznania następuje w drodze decyzji administracyjnej.
7. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, uwzględniając aktualny stan wiedzy medycznej i kierując się koniecznością zachowania jasnych i obiektywnych kryteriów oceny, określi, w drodze rozporządzenia, tryb uznawania tytułu specjalisty uzyskanego przez pielęgniarkę, położną w państwach członkowskich Unii Europejskiej za równoważny tytułowi specjalisty w określonej dziedzinie pielęgniarstwa albo w dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia w Rzeczypospolitej Polskiej, w tym:
 - 1) warunki i tryb przeprowadzania testu sprawdzającego umiejętności oraz odbywania stażu adaptacyjnego, o których mowa w ust. 2 i 3,
 - 2) rodzaje dokumentów potwierdzających przebieg kształcenia i uzyskane specjalistyczne kwalifikacje uprawniające do posługiwania się tytułem specjalisty,
 - 3) wzór zaświadczenia o uznaniu tytułu specjalisty uzyskanego w państwach członkowskich Unii Europejskiej za równoważny tytułowi specjalisty w Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 8) w art. 20 dodaje się ust. 4—8 w brzmieniu:
 - „4. Pielęgniarka, położna udzielająca świadczeń zdrowotnych w ramach indywidualnej praktyki, indywidualnej specjalistycznej praktyki lub grupowej praktyki pielęgniarek, położnych ma obowiązek prowadzenia indywidualnej dokumentacji medycznej pacjenta.
 5. Pielęgniarka, położna obowiązana do prowadzenia dokumentacji medycznej, o której mowa w ust. 4, jest uprawniona do uzyskiwania i przetwarzania danych osobowych pacjenta, obejmujących:
 - 1) nazwisko i imię (imiona),
 - 2) datę urodzenia,
 - 3) oznaczenie płci,
 - 4) adres zameldowania lub pobytu,
 - 5) numer PESEL, jeżeli został nadany, w przypadku noworodka — numer PESEL matki, w przypadku osób, które nie mają nadanego numeru PESEL — rodzaj i numer dokumentu potwierdzającego tożsamość,
 - 6) w przypadku gdy pacjentem jest osoba małoletnia — nazwisko i imiona jej rodziców lub jej przedstawiciela ustawowego, adres ich zameldowania lub pobytu,
 - 7) dane o stanie zdrowia oraz udzielonych przez pielęgniarkę, położną świadczeniach zdrowotnych.
 6. Pielęgniarka, położna udostępnia dokumentację medyczną, o której mowa w ust. 4, do wglądu oraz umożliwia sporządzenie z niej wypisów, odpisów lub kopii na koszt wnioskodawcy, z zastrzeżeniem ust. 7.
 7. Udostępnienie dokumentacji medycznej, o której mowa w ust. 4, następuje na wniosek: pacjenta, jego przedstawiciela ustawowego, osoby upoważnionej przez pacjenta lub podmiotów uprawnionych na podstawie odrębnych przepisów, a w razie śmierci pacjenta — osoby upoważnionej przez pacjenta do uzyskiwania dokumentacji po jego zgonie.
 8. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentacji medycznej, o której mowa w ust. 4, sposób jej prowadzenia i przechowywania oraz szczegółowe warunki jej udostępniania, uwzględniając w szczególności przeznaczenie dokumentacji, szczegółowe dane objęte dokumentowaniem oraz sposób udostępniania danych.”;
- 9) w art. 25 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) posiada specjalizację w dziedzinie pielęgniarstwa lub dziedzinie mającej zastosowanie w ochronie zdrowia.”;

10) po art. 25c dodaje się art. 25d w brzmieniu:

„Art. 25d. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb postępowania w sprawach wydawania zezwoleń i wpisu do rejestru indywidualnych praktyk, indywidualnych specjalistycznych praktyk i grupowych praktyk pielęgniarek i położnych oraz dane objęte wpisem do rejestru, uwzględniając w szczególności wzór wniosku o udzielenie zezwolenia i wpis do rejestru, dokumenty wymagane w postępowaniu, wzór zezwolenia i wzór zaświadczenia potwierdzającego wpis do rejestru.”;

11) w art. 28:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Za wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 i art. 25a ust. 3, pielęgniarka, położna wnosi opłatę.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw zdrowia, po zasięgnięciu opinii Naczelnej Rady Pielęgniarek i Położnych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty za wydanie zezwolenia, o którym mowa w art. 25 ust. 1 i art. 25a ust. 3, z uwzględnieniem kosztów związanych z postępowaniem w sprawie wydania zezwolenia oraz rodzaju praktyki objętej zezwoleniem.”;

12) w art. 37 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Zaświadczenie o prawie wykonywania zawodu wydane na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 28 grudnia 1999 r. traci moc od upływie terminu określonego w ust. 1.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 3 lutego 2001 r. o zmianie ustawy o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. Nr 16, poz. 169) w art. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Pielęgniarka, położna, będąca obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, ma prawo posługiwać się w języku oryginalnym tytułem uzyskanym w toku kształcenia akademickiego, używanym w państwie członkowskim swego pochodzenia lub państwie członkowskim, z którego przybywa, do którego jest uprawniona, jeżeli ten tytuł lub jego skrót nie jest tożsamy z tytułem zawodowym używanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do którego pielęgniarka, położna nie jest uprawniona.

2. Jeżeli tytuł uzyskany w toku kształcenia akademickiego przez pielęgniarkę, położną będącą obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie jest tożsamy i może być mylony z tytułem zawodowym używanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do którego pielęgniarka, położna nie jest uprawniona, w szczególności gdy jego uzyskanie wymaga na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dodatkowego wykształcenia, którego pielęgniarka, położna, będąca obywatelem państwa członkowskiego, nie posiada, może posługiwać się tytułem używanym w państwie członkowskim swego pochodzenia lub państwie członkowskim, z którego przybywa, w języku oryginalnym, przy jednoczesnym zamieszczeniu obok tytułu nazwy instytucji lub komisji egzaminacyjnej, która go nadała.”;

Art. 3. 1. Szkoła wyższa, w tym wyższa szkoła zawodowa, począwszy od roku akademickiego 2003/2004, może prowadzić wyższe studia zawodowe na kierunku pielęgniarstwo lub położnictwo, obejmujące co najmniej 4 semestry, przeznaczone dla pielęgniarek, położnych, które posiadają świadectwo dojrzałości i ukończyły liceum medyczne lub szkołę policealną albo szkołę pomaturalną, kształcącą w zawodzie pielęgniarki, położnej.

2. Studia, o których mowa w ust. 1, są prowadzone w systemie dziennym, zaocznym lub wieczorowym.

3. Szkoła wyższa, w tym wyższa szkoła zawodowa, może określić warunki zaliczania studentom praktyki, biorąc pod uwagę miejsce zatrudnienia i staż pracy w zawodzie pielęgniarki, położnej.

4. Absolwent studiów, o których mowa w ust. 1, na kierunku pielęgniarstwo uzyskuje tytuł zawodowy licencjata pielęgniarstwa, a studiów na kierunku położnictwo — tytuł zawodowy licencjata położnictwa.

5. Uchwała senatu określająca zasady i tryb przyjmowania na studia, o których mowa w ust. 1, na rok akademicki 2003/2004, jest podawana do publicznej wiadomości w sposób określony w statucie szkoły wyższej, w tym wyższej szkoły zawodowej, do dnia 31 maja 2003 r.

6. Ostatnia rekrutacja na studia, o których mowa w ust. 1, zostanie przeprowadzona na rok akademicki 2010/2011.

Art. 4. Limity miejsc szkoleniowych, o których mowa w art. 10w ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1 niniejszej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, na rok 2003 oraz kwotę dofinansowania jednego miejsca szkoleniowego w roku 2003 minister właściwy do spraw zdrowia ogłosi w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. Wydane przed dniem wejścia w życie ustawy zezwolenia na wykonywanie indywidualnej, indywidualnej specjalistycznej oraz grupowej praktyki pielęgniarek i położnych są równoważne zezwoleniom na wykonywanie indywidualnej, indywidualnej specjalistycznej oraz grupowej praktyki pielęgniarek i położnych, wydanym według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 25d ustawy, o której mowa w art. 1 niniejszej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 6. 1. Kształcenie podyplomowe pielęgniarek i położnych rozpoczęte przed dniem wejścia w życie ustawy jest prowadzone na dotychczasowych zasadach, do czasu jego zakończenia.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6 ustawy, o której mowa w art. 1 niniejszej ustawy, zachowują moc do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie art. 6 ustawy, o której mowa w art. 1 niniejszej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1030

USTAWA

z dnia 22 maja 2003 r.

o zmianie ustawy o kredycie konsumenckim

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. Nr 100, poz. 1081) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) o wysokości mniejszej niż 500 zł i większej niż 80 000 zł albo równowartości tych kwot w innej walucie niż waluta polska; wartość waluty obcej oblicza się według średniego kursu ogłaszanego przez NBP dla danej waluty obowiązującego w dniu poprzedzającym dzień zawarcia umowy,”

b) w ust. 2:

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przeznaczony na nabycie własności nieruchomości lub prawa użytkowania wieczystego, udziału we współwłasności nieruchomości, ekspektatywy odrębnej własności lokalu, budowę, odbudowę, rozbudowę, nadbudowę, przebudowę, remont budynku lub lokalu stanowiącego odrębną nieruchomość lub na nabycie spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkaniowego, wniesienie wkładu mieszkaniowego bądź budowlanego do spółdzielni mieszkaniowej oraz nabycie wierzytelności wynikającej z umowy zawartej przez osobę trzecią z przedsiębiorcą budowlanym obejmującej prawa z tytułu wniesionego wkładu budowlanego,”

— po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) przeznaczony na spłatę kredytu zaciągniętego na cele, o których mowa w pkt 3,”

— dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) przewidujących limit zadłużenia pożyczek i kredytów odnawialnych w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym lub w innych rachunkach oszczędnościowych innych niż rachunki kredytowe, z zastrzeżeniem art. 5a; do umów tych stosuje się art. 11.”

2) w art. 4:

a) w ust. 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Kredytodawca jest obowiązany niezwłocznie doręczyć konsumentowi egzemplarz umowy.”

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do obliczenia rzeczywistej rocznej stopy oprocentowania, jeżeli nie jest możliwe określenie wysokości kredytu konsumenckiego, czasu trwania umowy oraz terminów spłat kredytu, należy przyjąć, że kwota kredytu wynosi 8 000 zł, a spłata kredytu następuje w miesięcznych ratach w ciągu 12 miesięcy kalendarzowych.”

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadkach gdy kredytodawca nie doręcza konsumentowi egzemplarza umowy w chwili jej zawarcia, obowiązany jest wrę-